

CURRER BELLOVÁ:

SIROTEK LOWOODSKÝ

DÍL DRUHÝ

PŘELOŽIL DR. KAREL FUNK

Kapitola XVI.

Přála i bála jsem se spatřit pana Rochestera toho dne, který nastal po této bezsené noci; chtěla jsem opět uslyšet jeho hlas, ale bála jsem se setkat s jeho zrakem. V prvních hodinách ranních každou chvíli očekávala jsem jeho příchod; nemíval ve zvyku čisto věhazeti do učebny, nýbrž vkročil tam jen někdy a na malou dobu, i měla jsem dojem, že toho dne dojíta nme přijde navštívit.

Avšak jitra minulo jak obyčejně; nie se nestalo, co by rušilo klidný chod studii Adély; pouze záhy po snídání zaslechla jsem šumot v sousedství pokoje páne Rochesterova a hlasy pí. Fairfaxové a Ley a kuchafčin — t. j. Janovy ženy — ano i drsné zvuky samotného Jana. Bylo slyšet volání, jako: "Jaké štěstí, že pán v loži neuhorel!" — "Nikdy není dobře nechat v noci rozžatou svíču!" — "Jakou prozřetelnost a duchapřítomnost projevil tím, že si vzpomněl na džbán vody!" — "Divím se, že nikoho nezbudil!" — "Doufám, že se nemeladil tím, že spal v knihovně na pohovce," atd.

Po mnohém hádání a bájení bylo slyšet, jak drhnou podlahu a dělají pořádek; a když jsem šla kolem pokoje, ubíralje se dolů k obědu, zahlédla jsem otevřenými dveřmi, že vše opět vrátilo se v úplný pořádek, jenom se shora lože byly sejmuty záclony. Len stála na sedadle okemím otárajíc tabule, kouřem znečizené. Čhtěla jsem ji oslovit, neboť jsem byla zvědavá vědět, jaká zpráva byla podána o té příhodě; avšak pokročivši spatřila jsem ještě jednu osobu v pokoji — ženu sedlel na křesle vedle lože a přisvíjející kroužky k novým záclonám. Tou ženou nebyla žádná jiná než Grace Poolová.

Zde seděla, klidna a mlčeliva, jak obvykle, ve svém kuřádku, vlněném oděvu, v kostkované zástěře, s bílým šátkem a čapkou. Byla zabrána do díla, v němž její věchno myšlení zdálo se být pohřbeno; na jejím tvrkém čele a v jejích všedních rysech nebylo ani bloudit ani zoufalosti, jaké by se daly očekávat jako známky vzrušení ženy, která se pokusila o vraždu a jejíž vyhlédnutá obět krácela za ní večer do jejího doupěte a (jak jsem myslila) obvinila ji ze zločinu, který ona chtěla spáchat. Byla jsem zaražena — ohromena. Vzhledla, jak jsem na ni zírala; žádný pohyb, žádná zvěšená ani úbytek barvy v obličejí nejevily pohnutí, vědomí viny či strach z vyzrazení. Přála "dobré jitra, slečno" svým obvyklým, lhostejným a stručným způsobem; a zdvihnuvši ještě jeden kroužek a více tkanic, dala se znova do šití.

"Podrobím ji zkoušce," pomyslíla jsem si, "taková naprostá zatvřelost je k nepochopení." "Dobré jitra, Grace," pravila jsem. "Událo se zde něco? Slyšela jsem, tuším, před chvílí veškeré služebnictvo spolu hovorit."

"Nás pán večer večer četl i postelí; usnul, neohrávaje se hořeti a záclony chytly; ale na štěstí protel, dřívě než ložní prádlo nebo postelí se chytly a podařilo se mu vodou v kovcei udušit plameny."

"Divná vše!" řekla jsem si potichu; na to hledle na ni upřeně. "Nevzdužil pan Rochester nikoho? Nikdo ho neslyšel šramotit?"

"Opět zdvihla zrak ke mně a tentokrát bylo cosi jako výstřek svědomí v jejím výrazu. Zelálo se, že mě ostře pohleduje; pak odvětila:

"Služebnictvo spí, jak slečno víte, tak daleko odtud, že sotva by se zaslechlo. Pokud paní Fairfaxová a všl jsou nejhlibě konané páne; ale paní Fairfaxová říká, že nie neslyšela; když lidé stárnou, často tvrdí spí." Ohladěla se a pak došla s jakousi Hlasonu lhostejností, však přeč ještě určitým a významným hlasem: "Ale vy, slečno, jste mladá a řekla bych, že máte lehký spánek; snad vy jste zaslechla nějaký huk?"

"Ano," pravila jsem, ztlumivši hlas tak, aby Lea, která ještě otírala okna, nemohla mě slyšet, "a s počátku mi napadlo, že je to Pilot; ale Pilot neumí se smát; a já jistě vím, že jsem zaslechla smích, a to velmi podivný."

Vyřála novou nit, ovoskovala ji bedlivě, navlékla její pevnou rukou a pak podotkla s dokonale sebevěduvši:

"Myslím, slečno, že pán sotva asi se smál, když byl v takovém nebezpečí; vám se muselo něco zdát."

"Nie se mi nezdálo," pravila jsem s jistou podrážděností, neboť její ledový chlad mě vzrušil. Opět se na mne podívala; a to tímže pátravým a vědomým zrakem.

"Řekla jste pánovi, že jste slyšela smích?" vyzvídala.

"Neměla jsem dnes ráno příležitosti mluvit s ním."

"Nenapadlo vám otevřítí své dveře a vyhlédnouti směrem do chodby?" tážala se dále.

Zdálo se, že mě bře do křížového výslechu, snažíc se vykládati za mne mimořádné sdělení. Napadlo mě, přijde-li na to, že vím anebo tuším o její viny, že může mi provésti nějakou zlomyslnost, a proto uznala jsem záhodným býti na stráži.

"Naopak," řekla jsem, "zadržela jsem dveře."

"Tedy nemáte ve zvyku zadržovat dveře každé noci, dřív než jdete spat?"

"Štaka! ona chce znát moje zvyky, aby mohla podle toho kont své plóny!" Rozhorleni opět zvýtázilo nad rozvahou; odpovídala jsem ostře: "Až dosud často jsem opomněla zadržet závoru; neměla jsem to za nutné. Nevěděla jsem, že by bylo se obávatí nějakého nebezpečí nebo nepřítomnosti ve Thornfield Hallu; avšak přístě (a tu jsem položila silný důraz na slova) dám si dobrý pozor, abych všecko bezpečně uzavřela, než se odvážím ulehnout."

"Tak to bude noudně," byla její odpověď. "Toto sousedství je nejtěšším ze všech, které znám, a dosud jsem neslyšela, že by zámeček byl přepaden lupiči od těch dob, kdy býval mým domovem; ačkoli v světnicích je nádobí stříbrné a ceně mnohá set liber, což je dobře známo. A jak víte, na tak velký dům je zde velmi málo služebníků, poněvadž pán zde nikdy dlouho nestádl; a když už přijde, jako starý mládenec potřebuje jen málo služeb; avšak já mám vždy za to, že chybu máme si dovolit jen, když jsme si jisti; dvě se brzy uznamnou a jest dobré chránit se závorou před každou možnou nehodou. Mnozí lidé, slečno, jsou pro to; svědčí všecko prozřetelnosti; ale já říkám, Prozřetelnost nikdy nedá si vzít prostředky, ačkoli Bůh často jim žehná, užije-li se jich skrytě." A tu skončila svou řeč, na ni došlo dlouhou a pronesenou s pokorou Quakerky.

Stála jsem ještě úplně omráče na tím, co zdálo se mi obdivuhodnou sebevěduvši a nepochopitelným pokrytstvím, když tu vstoupila kuchafka.

"Slečno Poolová," pravila, o slovajíc Gracei, "oběd pro služebnictvo bude brzo na stole; přijďte dolů?"

"Ne; jen dejte žejdlík piva a kus nákypu na pošnos a já si to odnesu nahoru."

"Přejete si kousek masa?"

"Jen malíčko a drobet sýra, toť vše."

"A sago?"

"To teď nechte; vždyť přijde dolů před časem a udělám si to sama."

Kuchafka se pak obrátila ke mně, pravíc, že paní Fairfaxová mě očekává; vzdálila jsem se tudíž.

Sotva jsem naslechala při obědi zprávy paní Fairfaxové o sebednutí záclony, tak velice jsem byla zaražena lánudní si hlavy; chtěla jsem se ho prostě támat, sdáti skutečně věřit, že ona tu byla, která učinila večer ten hanebný pokus; a justie ano, proč tedy tají její potutelnost. — Málo záleželo na tom, sdáti moje svádavost ho nepokojit; těšila

la večer prohlásil, že jest přesvědčen o její zločinnosti; která tajná příčina zdřela ho od obžaloby proti ní? Proč pojal také mne v tajemství? To bylo divné; směly, sebevědomý a hrdý pán zdá se býti jaksi v mojí jedné z nejnižších svých služebnic; tak velice v moci její, že i když zdvihla ruku na jeho život, neodvážil se otevřítí jí obvinít z pokusu, tím méně jí za to ztrestati.

Kdyby Grace byla mladou a sličnou, byla bych byla svedena k domněni, že něžnější city než rozvaha nebo strach měly vliv na pana Rochester a jejímu prospěchu; ale že nebyla krásou obdařena a protože měla už obstarožné vzezření, myšlenka ta nemohla mít přístupu. "Ale," uvažovala jsem, "ona bývala kdys mladou; její mladost byla současná s mladím jejího pána. Paní Fairfaxová řekla mi jednou, že zde býly mnoho let. Myslím si, že nikdy nebyla kráskou; avšak, nemýlím-li se, má snad rázovitost a sílu povahy, což jí nahrazuje nedostatek tělesných předností. Pan Rochester jest ctitelcem rozvahy a výstředností; Grace je při nejmenším výstřední. Což jestli ne jaký dřívější rozmar (okolnost to docela možná v povaze tak prudké a umíněné jako v jeho) odevztl ho v její mne tak, že ona nyní vykonává na jeho činy tajný vliv, jako výsledek jeho vlastní neopatrnosti, který nemůže se přiznat k jehož netroufá si nedbatí? Avšak když jsem dospěla k tomuto bodu úvahy, tu zavalitá, plochá postava a neohledný, protivný, ano i hrubý obličej Poolové tak určitě se vrátil před mojí zrak, že jsem si pomyslíla: "Ne; nemožno! Má domněnka nemůže být správnou. Ale," zazníval tajný hlas, jenž mluvíval k nám ze srdce našeho vlastního, "ty také nejsi krásnou a snad se líbíš panu Rochesterovi; alespoň jsi často to cítila, a večer — vzpomněl jeho slova; vzpomněl jeho pohled; vzpomněl na jeho hlas!"

Zapamatovala jsem si vše do bře; foč, pohled i zvuk jeho zdály se v tom okamžiku živě obnovovatí se přede mnou. Byla jsem nyní v školní světnici; Adéla kreslíla; sehýlíla jsem se nad ni a vedla jí tužku. Pohlédla vzhůru s jakýmsi leknutím.

"Co je vám slečno?" pravila. "Vše prsty třesou se jak list a vaše tváře jsou červené; ale jako těsně červené."

"Je mi horko od shýbání, Adéle!" Pokračovala v nártěch, já přemýšlela dále.

Spěchala jsem vypudit ze své hlavy nenávistné ponětí, jehož jsem nabyla o Grace Poolové; zasklivilo se mně. Porovnávala jsem se s ní a shledala jsem, že jsem rozdílné. Bětuše Leavenová pravila, že vypadám jako nějaká slečna; a to řekla pravdu — byla jsem slečna. A nyní jsem vyhlédla zcela mnohem lépe, než když Bětuše mě viděla; měla jsem lepší barvy a svěžejší pleť, více života, více čílosti bylo v mých rysech, poněvadž jsem měla jasnější naděje a moenější potěhu.

"Včera se blížil," pravila jsem divajíc se k oknu. "Dnes jsem neslyšela v domě ani hlasy ani kroku pana Rochester; ale zajisté spatřím jej, než noe nastane; ráno bála jsem se sejítí se s ním, nyní po tom toužím, poněvadž očekávání bylo tak dlouho zkoušeno, až jsem se stala netrpělivou."

Když soumrak konečně nadešel a když Adéla odešla ode mne po bráti si s Žofíí v dětské světnici, satoužila jsem po něm velmi důrazně. Naslechala jsem, kdy se dlele zavouf; naslechala jsem, kdy přijde nahoru; ale se vzkázala, abych k němu se odebrala, občas zdálo se mi, že slyším vlastní krok pana Rochester a obrátila jsem se ku dveřím, čekajíc, že se otevrou a on že vejde. Dveře ostaly zavřené; jen tma vnukala oknem dovnitř. Dosud nebylo požadí; on často poslal pro mne o sečné i v osm hodin, a teď bylo teprv šest. Zajistě se naprosto nesklamu dnes večer, když mám jeno tolik věř! Čhtěla jsem znova uvéstí na přetřes Gracei Poolové a udušit, co se odpovídá; chtěla jsem se ho prostě támat, sdáti skutečně věřit, že ona tu byla, která učinila večer ten hanebný pokus; a justie ano, proč tedy tají její potutelnost. — Málo záleželo na tom, sdáti moje svádavost ho nepokojit; těšila

mne soužití i konejít ho střídavě; v tom jsem hlavně necházela rozkoš a jistý pud vždy chránil mne, že jsem nesla příliš daleko; za hranice určité jsem se nikdy neodvážila; na krajní mezi ráda jsem zkoušela svou dovednost. — Zachovávalje každé chvíle patřičnou úctu, veškeru slušnost náležitěji mému postavení, mohla jsem přeč čelití mu důvody bez bázně a bez nemilého ustupování; to se líbilo jemu i mně.

Konečně na schodu zavržly kroky. Len se objevila, avšak jen proto, aby ohlásila, že čaj je na stole v pokoji paní Fairfaxové. Odebrala jsem se tam těšíc se aspoň, že jdu dolů; neboť to, jak jsem myslela, přivede mě bliže k panu Rochesterovi.

"Musíte vypítí čaj," pravila dobrá paní, když jsem k ní přistoupila; "jedla jste tak málo v obědu. Bojím se," pokračovala, "že vám není dnes dobře; jste tak zardělá a rozpalená."

"Ó, je mi zcela dobře. Nikdy mi nebylo lépe."

"To musíte dokázati projevením rádné chuti; napřete si hrnek, já zatím vyveleku tento drát." Dokončivši tento úkol na své ruční práci, vstala, aby stáhla záclonu, která dosud byla nahoru, neboť šero klesalo nyní v úplnou temnotu.

"Dnes je pěkný večer," pravila liboleh oknem, "ne osvítil hvězdy. Pan Rochester měl vůbec příznivý den na cestu."

"Na cestu! Pan Rochester odejel nekam? Nevěděla jsem, že jest pryč."

"Oh, on vyjel hned, jak poslal dáti! Odejel do Leas, sdíla pana Eshtonu, deset mil na druhé straně Millentu. Tuším, že je tam čená společnost díromážděná: Lord Ingram, Sir George Lynn, plukovník Dent a jiní."

"Čekáte jej zpět dnes večer?"

"Ne — ani zítra ne; spějí bych myslela, že velmi lehece pobude tam týden i více; jak se títo krásná a švarní páni sejdou dohromady, jsou tak obklopeni nádhrou a veselím, tak dobře opatření vším, co může baviti a těšit, že některak nepochejí s rozchodem. — Pánové zvlášť často bývají vyhledáváni a takových příležitostí; a pan Rochester jest tak vzdělávaný a tak čilý ve společnosti, že, myslím, jest všeobecně miláčkem; dámy mají jej velmi rády; aři vy myslíte, že jeho zjev není vypočítán na zvláštní oblibenost u nich, avšak já mám za to, že jeho úspěchy a schopnosti a snad i jeho jméno a rod vyrovnávají nějakou tu chybičku vzezření."

"Jsou tam v Leas také dámy přítomny?"

"Je tam paní Eshtonová a její tři deery — opravdu velmi hezké slečny; jest tam urozená Blanche a Mary Ingramová, nejkrásnější to ženy, jak se domnívám; vlastně jsem viděla Blanku před šesti nebo sedmi lety, tentokrát byla dvacetem osmáctiletým. Přišla sem na vánoční ples a na večer, jež pan Rochester pořádal. Měla jste vidět jídelní stůl toho dne — jak hodně byla ozdobena, jak skvěle osvětlena! Myslíu, že tam bylo padesát dam a pánů přítomno — všichni z předních rodin kraje; a slečna Ingramová byla považována za krásavici večera."

(Pokračování.)

Epidemické nemoci.
Zajímavým a velice poučným jest výrok prof. Mathieu, ředitele vládní epidemiologické stanice v Bonnu, v Itálii, v přednášce "Vino a epidemické nakažlivé, ryche se šířící nemoci." Ukazuje, že vino červené jest mocným a antiseptickým prostředkem a že územnost vlna při epidemické choleře a tyfově horečce byla dokázána tím, že ti, kteří pili vino, byli zachráněni, kdožto ti, kteří pili vodu, zemřeli. My jsme častěji uvažovali na to, že v chorbách střevních nejlepším výsledky může se vykazati též z červeného vlna vyraženého — Trinerova léčivé Hořké Vlna. K čistému vlnu přidávají jsou vybrané léčivé byliny mající rozhodný účinek v chorobách žaludku a střev. Tento lék proslavil této příležitostí způsobem, bez jakýchkoli obtíží a sešlávi všechno ústrojí. V lékárnách Jos. Triner, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill. V holeštech reumatických a neuralgických Trinerův Liniment má vždy účinek nejrychlejší a nejlepší. Ady.

JOHN F. ROUŠAR, Pres. & Treasurer. EUGENE PAŘÍZEK, Secretary. Phone 1680. **JOHN F. ROUŠAR CO.,** 914 Farnam Street, Omaha, Nebr. **NOVÉ OTEVŘENÝ** největší ryze český velkoobchod na západě **vínem, kořalkou, jemnými likéry a láhvoým pivem** Českým hostinským a krajanům v Nebrascě, v Dakotě, Kansasu, Iowa, Montaně, uvádíme v známost, že právě jsme otevřeli největší ryze český velkoobchod láhvoým pivem z ryze českého pivovaru Atlas v Chiengu, Ill., a čistými, nefalšovanými domácími a importovanými víny, výtocnými likéry všeho druhu, nejlhodnějšími rosolkami všech druhů pro různé pohávy. Mimo toho vyrábíme své vlastní hořké vlna a kořalku, pravé to léky pro špatně zažívání a vše, co do oboru tohoto spadá mohou od nás koupiti. **Zádáme české pány hostinské, by zadrželi své objednávky pro naše jednatele, kteří je v brzkú navštíví a ujišťujeme předem, že budou s naším zbožím, cenou, vzhledem, vzhledem a dopravou úplně uspokojeni.** Za spokojenost ručíme. Nezapomeňte adresu **John F. Roušar Co.,** 914 Farnam Street, Omaha, Nebraska

Frank Svoboda Umělecký závod **POMNÍKOVÝ** **Největší sklad pomníků ve Spojených Státech** 1218-25 So. 13th Str. OMAHA, NEBR. Phones: Office: Douglas 1872. Residence: Douglas 5216.

Lee-Glass-Andresen Hardware Co. PRODÁVÁ VE VELKÉM thněné, vyráběné a lakované plechové náčiní. — Cínovaný plech, telezny plech a kovové zboží. — Ostatný drát hřebíky, nožičské zboží, bieleky, stělné zbraně, náboje a sportovní zboží všeho druhu. 9th and Harney Streets. OMAHA, NEBRASKA.

Rev. Ant. Svoboda a A. B. Aitken obchodníci v pozemcích v úrodném údolí řeky Sacramento Máme právě na prodej velký výběr farem rozličných velikostí a rozličných cen, hodících se ku pěstování těch nejrozmánilějších druhů ovoce výborné jakosti a plodiny včbee. Cheete-li bráti podílu na přednostech Californie, pište si ihned o náš seznam. **Úřadovna: 306 Forum Building, Cor. 9th and K Street, SACRAMENTO, CALIFORNIA.**

Následujte vlajku WABASH je nejpřímnější a nejkratší spojení mezi Omahou a St. Louism asi o 2 hodiny. Pamatuje si to a pak dovozte nám, abychom přispěli vám k sestavení plánu pro cestu na jih, a umožniti vám, abyhte u-nikli nepřijímenostem chladného počasí zimního Okružní zimní turistické listky jsou na prodej deně v platnosti pro návrat až do 1. června 1914. **MONTGOMERY, ALA. ... \$40.00** **MOBILE, ALA. ... 41.00** **NEW ORLEANS, LA. ... 41.00** **PENSACOLA, FLA. ... 41.00** **JACKSONVILLE, FLA. ... 50.50** **TAMPA, FLA. ... 62.10** **PALM BEACH, FLA. ... 69.00** **MAIMI, FLA. ... 73.00** **HAVANA, CUBA ... 87.00** Také také okružní listky na Panamský kanál, do Západní Indie, atd., jakož i do všech míst zemí. Navštívte nás pro detailní informace o každé cestě, které vám budou ochotně uděleny. 147 **H. C. SHIELDS,** G. A. F. D. Wabash dráha, 311 j 14. ul., W. O. W. Bldg. OMAHA, NEBRASKA